

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata 30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 13

ŠIBENIK, 31 ožujka 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa uredništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Crvena neman

Strašno je u noći gledati požar: Uz turbobno zavijanje vatrogasne trublje ili uz brončano jecanje zvona crveni jezici plamenova sukljaju uvis i u zraku rišu sablasne likove. Varnice lete iznad obližnjih krovova, daske u svrčovima pucaju, a grede se po sredini prelamaju i, uz grozotan štopot, sunovraćaju na zemlju.

Požar je prirodna pojava. I to ne svakidašnja. Prije, dok kuće nisu bile osigurane kao danas, u selu bi se pojavio požar jedanput godišnje. Ili ni to! — Ali danas smo svjedoci drukčijih požara koji se, kao crvena neman, šuljaju u gradske i seoske kuće i zapaljuju sve što dohvate.

Sigurno ste se već domislili na što ciljamo. — Mislim na komuniste i komuniste!

Nije već rijetkost: mladić, koji je sve donedavno bio dobar i pobožan, psuje kao Lucifer, ruga se vjeri i tuče se u kući s braćom i roditeljima. — Pitajte ga, što je on, u kojem je društvu, — pa će vam ponosno odgovoriti: Ja sam komunist!

Šta su, dakle, ti komunisti? Kadgod budete s njima govorili, čućete da govore o velikoj bijedi i još većoj socijalnoj nepravdi koja vlada u svijetu. — Komunisti su, prema tome, ljudi koji su nezadovoljni s današnjim uređajem.

I mi se u tome slažemo s njima! Zbilja je težak život. Ne samo za one koji se, besposleni, u dronjcima šecu od vrata do vrata i prose malen darak, nego i za one koji se naprežu od zore do mraka. I često su baš ti najbjedniji!

Socijalna nepravda je tako velika da radi nje milijuni i milijuni stradaju. Dapače i umiru!

Priznajemo: Zlo je. Veliko zlo. Zato svi, i oni koji nešto imaju kao i oni koji nemaju ništa, moramo ustati na obranu čovječjih prava i glasno zahtijevati poboljšanje i konačno rješenje.

Ali baš tu dolazi komunizam, pa uvjerava svoje pristaše i protivnike: Ja ću, jednom zauvijek, riješiti današnje socijalno zlo. Govori: Treba uzeti u ruke bodež, i revolver i poubijati sve bogataše i gospodu. S bombama sru-

Jedinstveni pokret

Na Rusiju pada tama...

Satanska boljševička odluka: Do 1 ožujka 1937 uništit ćemo vjeru!

Smiješni su oni koji zavaravaju same sebe. Zato bismo i mi bili smiješni, kad bismo se zavaravali da prije nas nije bilo na svijetu zla.

Zla je uvijek bilo. Bilo je i onih koji su sumnjali u sve što se ne vidi očima; dapače su nijekali i samoga Boga.

Sve to znamo, pa ne možemo zanijekati. Ali još svijet ne upamti ono što se već nekoliko godina događa u boljševističkoj Rusiji. Tamo je nikao službeni pokret koji se izravno bori proti Bogu. Osnovan je „Savez borbene bezbožnika“ kojemu je jedina svrha: — ubijati u čovječjim srcima vjeru u Boga.

U Rusiji se tiskaju posebni protivjerski listovi „Bezbožnik“ i „Antireligioznik“. Ti listovi ne šire prosvjetu, niti kakvo znanje. U njima se mogu čitati samo najpodliji napadaji na vjerske osjećaje koji su oduvijek bili čovjeku sveti. Pa i onom najzadnjem poganinu u afričkoj prašumi!

Ruski komunisti se ne bore samo knjigama, letacima i predavanjima. Njihova borba se ne svršava u školi, kinu i kazalištu. U svom bezbožnom bijesu ruše oltare i crkve ili ih pretvaraju u plesne dvorane i u protivjerske muzeje.

Nu to nije sve! Mirne seljake, radnike i građane koji su, usprkos svih prijetnja i progona, nepokolebivi u svojoj vjeri, vuku po tamnicama,

Katoličke pobjede

Život za druge

Između mnogih napadaja na svećenike sigurno ste čuli i onaj: Svećenik je kao i svaki drugi činovnik ili

šiti urede i javne zgrade a onda: u krvi, na garištu sagraditi sve novo i stvoriti zemaljski raj, u kojem će cvasti pravda i jednakost, sreća i blagostanje.

— Naravno, da je za mnoge komuniste bogataš svaki koji na glavi nosi klobuk, a ispod vrata kravatu. —

To još nije sve! Komunizam se bori proti svakoj vjeri. On nijeće i samoga Boga! I baš zato mu nije ništa na ovom svijetu nedotakljivo i sveto. Kao što bi ubijao prave bogataše, ubijao bi i siromašne svećenike i časne sestre po bolnicama i sirotištima. Rušio bi seoske crkvice kao i kapitalističke

muče ih gladom ili im ubojitim oružjem prekidaju život.

Komunisti traže pravdu; na sve grlo izvikuju slobodu. — A znate li, kakva je ta njihova pravda i sloboda? Nečovječna, razbojnička i krvava!

U ime pravde su okrutni kao zvjeri. U ime slobode okivaju verigama najnižeg ropstva sve koji skupa s njima ne trube u bezbožni revolucionarni rog.

Nije li sve to neutemeljeno pretjeravanje? — Za njih je svaka riječ umjerena, kad znamo iz mjerodavnih izvještaja da su ruski boljševici samo do godine 1924 poubijali milijun i 746.000 vjernika! Poznato nam je da je u sovjetskom raju umoreno 809.000 seljaka, 268.000 vojnika i mornara, 196.000 radnika, 34.585 profesora i đaka, 1561 svećenika, 31 biskupa. — A takve brojke bismo još mogli nazati.

Boljševici su smioni. U svojoj smionosti stvorili su odluku: Do 1 ožujka 1937 mora biti u Sovjetskoj Rusiji izbrisan svaki trag vjere, a Bog potjeran daleko preko ruske međe. —

Komunisti su posvuda jednaki. I kod nas bi oni tako radili, kad bi došli na vlast. Ubijali bi u ime pravde i slobode!

— Ako itko, to moramo mi katolici ustati na noge i na svakom koraku pobijati bezbožni komunistički duh. — Svojim uzornim životom propovijedajmo vjeru i Boga, pa se ne bojmo komunističkih prijetnja!

obrtnik. — To znači, da svećeniku nije glavno vjera koju propovijeda nego džep i želudac.

Na takve napadaje katolici mogu uvijek spremno i odvažno odgovoriti:

palače i novčane zavode. — Sve to u ime pravde i slobode!

Komunizam je, dakle, isto što i bezboštvo. A mi znamo da samo bića iz životinjskoga carstva mogu biti bezbožna. — Jer samo životinje nemaju crkava ni molitava; oltara ni svećenika.

Čovjek je uvijek vjerovao i klanjao se velikom Gospodaru svemira, a životinja nikada! A sada nam dolaze komunisti i, u ime neke pravde koja se kod njih uvijek pretvara u nepravdu, hoće da čovjeka izjednače sa životinjom.

Zar, onda, komunizam nije neki noćni sverazorni požar koji još pošastnije razara i pretvara u

riti: Naši misionari, koji idu u divlje i puste krajeve, bjelodano dokazuju, da je pravom svećeniku vjera iznad svega. Tako je, na primjer, dokazano da je u zapadnoj Africi pokopano oko 200 svećenika misionara koji nisu doživjeli ni 28 godina.

Uopće se računa da je život misionara kraći 14 godina od evropskih svećenika. Ali premda to misionari i predobro znaju, idu među pogane, da, obraćajući ih Kristu, žive za njih. — Nisu li to dokazi koji svakome jasno govore?

Ne boji se ni puške!

Nedavno su se u Španjolskoj po sudovima pretresali događaji koji su se zbili u prošlogodišnjoj komunističkoj revoluciji. Na jednoj takvoj raspravi doznalo se kako je završio svoj život i karmelićanski redovnik otac Eufrazij.

Otac Eufrazij je prigodom revolucije pao i teško se ranio u glavu. Morali su ga otpremiti u bolnicu u Oviedo. Ali ta bolnica je bila već u komunističkim rukama. Kad su komunisti doznali ko je ranjenik, odmah ga htjedoše predvesti pred svoj sud da mu dosudi život ili smrt. Liječnik se tomu protivio, jer se bolesnik, radi teških rana, nije smio gibati. Komunisti nisu za to marili. Kako nije mogao hodati, strpaše ga u auto i, mjesto na sud, izvedoše ga izvan grada.

Redovnik nije mogao sam saći. Morali su ga nositi na rukama. Kad su ga iznijeli, namjestiše ga uz zid, a onda se udaljše za pet metara i uperiše prema njemu puške.

Otac Eufrazij je još samo izustio: „Opraštam vam!“ — i vukovi na puškama odapeše. Božji svećenik je pao i mrtav ogreznuo u krvi.

— Ko zna tako umirati, pobjeđuje!

POSJETI NASEM MORU. Javlja da će ovog ljeta posjetiti naš Jadran mnogo tisuća Poljaka i Čehoslovaka. Spremaju nam se u pohode iz Njemačke, Švicarske, Algira, Maroka i iz drugih zemalja. — Samo kad bi i naš seljak od toga imao koristi!

pepeo nove grede kao i stare prozore? — Komunistička misao je crvena neman s oštrim pandžama, dugim repom i otrovnim zubalom, koja se ovija oko mladih tjelesa i uštrcava u njih otrov bezbožnog bijesnila.

Mi smo na strani varanih i potlačenih! Za pravdu! Za nju ćemo se zajednički boriti, koliko možemo i ne možemo. Ali nigdje nema pravde, a još manje sreće i blagostanja, gdje ne kraljuje Bog.

Sve nam mogu oteći, ali Boga nam neće nitko i nikada istrgnuti iz srca! Bez Njega bismo bili najsiromašniji i najjadniji stvorovi. Bez Njega ne bismo bili ni ljudi!

Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

IV. nedjelja korizme

EVANĐELJE SV. IVANA (6, 1-15).
U ono vrijeme: Otide Isus preko mora Galilejskoga, a to je Tiberijadsko. I za njim išaše veliko mnoštvo, jer viđahu čudesa, koja činjaše na bolesnicima. Isus dakle iziđe na goru i ondje sjedaše s učenicima svojim. A bijaše blizu Vazam, blagdan židovski. Kad dakle Isus podiže oči i vidje, da veoma veliko mnoštvo dolazi k njemu, reče Filipu: Odakle ćemo kupiti kruha, da ovi jedu? A ovo govoraše kušajući ga, jer sam znaše, što će učiniti. Odgovori mu Filip: Dvjestina dinara kruha nije dosta, da svakoga od njih po malo dopane. Reče mu jedan od učenika njegovih, Andrija, brat Šimuna Petra: Ovdje je jedan mladić, koji ima pet ječmenih hljebova i dvije ribe. Ali što je to za tolike? Reče dakle Isus: Recite ljudima, da se namjestel! A bješe mnogo trave na onome mjestu. I posjedaše ljudi na broju oko pet tisuća. Isus dakle uze hljebove i podavši hvale razdijeli onima, koji bijahu pojedali; tako i od riba, koliko htjedoše. A kad se nasitiše, reče učenicima svojim: Skupite ulomke, što pretekoše, da ne propadnu! Skupiše dakle i napuniše dvanaest košarica ulomaka od pet hljebova ječmenih, što preteče onima, koji su jeli. A oni ljudi vidjevši čudo, što Isus bješe učinio, govoraše: Ovaj je zaista Prorok, koji ima doći na svijet. A kad Isus razumije, da misle doći, da ga uhvate i učine kraljem, otide opet u goru on sam.

POUKA:

Velika je dobrota Isusova. Nema bolesnika kojega nije ozdravio, kad je k njemu došao, da ga moli za zdravlje. Čudesa njegova nad bolesnicima čine, da ga slijedi veliko mnoštvo naroda. Oni idu za Isusom, pa će ostavljaju svoje kuće i slijede ga u pustinju. Vodi ih znatijelnost više nego nauku njegovu.

Svijet je željan čudesa i Isus ih čini, ne da udovolji njihovoj znatijelji, već da pokaže, da je on Bog i da ih na taj način predobije za se, da bi svi vjerovali u njega.

Ipak simpatičan nam je onaj narod, koji je zaboravio i na tjelesnu hranu, samo da sluša i vidi Isusa, i ako ga možda nije vodila prava vjera.

I nama srce raste, kad vidimo mnoštvo svijeta u našim crkvama i ako možda nema kod svih prave namjere ni žive vjere. Zar ne da i mnogi od nas traže samo svjetske misli, traže zabave u crkvi, a ne živu vjeru? Koliko je opet onih, koji potpuno zabo-

Na braniku

Lutaju i čekaju

Svi članovi jednog naroda nisu uvijek na okupu u svojoj državi. Mnogi se iseljuju u druge krajeve da zasluže korice kruha. Tako i mi imamo veliki broj svojih iseljenika u Sjevernoj i Južnoj Americi. — Ali nijedan narod nije tako rastrkan i rasijan po svim državama i zemljama kao židovski. Židova ima tek nekih 15 milijuna, pa ćete ih ipak posvuda naći.

Židovi vječno lutaju i vječno čekaju.

Što Židovi očekuju? Očekuju Krista koji će doći kao obećani Spasitelj, ponovno uspostaviti moćnu židovsku državu i obnoviti njihovo kraljevstvo.

Židovi vjeruju, kao i mi, u jednog Boga koji je stvoritelj i gospodar svega vidljiva i nevidljiva. Imaju deset Božjih zapovijedi koje i mi kršćani moramo izvršivati. Mole se, i žrtvuju Bogu krvne i nekrvne žrtve.

Sve je to, kako vidite, u skladu s našim razumom. — Pa doista Židovi su nekoć bili od Boga izabrani narod. Njima se je Bog objavio, slao im svete ljude i proroke koji su navješćivali dolazak velikog Mesije i pripravljali ih na njegov dolazak.

ravljaju na Krista, i dok onaj narod u pustinji nije mario niti za hranu, već je išao za Isusom, dotle mnogi kršćani ne samo radi hrane, već zbog drugih zlih i beskorisnih stvari zapuštaju crkvu, sv. Misu i riječ Božju. Ne budimo mi u njihovom broju!

Isus se sigurno umorio od truda, ta propovijedao je i učio, i sada je sjeo. Sjedeći na visokoj gori gleda i promatra masu svijeta. Morao bi ih pustiti gladne, ali to njegovo božansko srce ne može. On će da ih na čudasan način nahrani.

Nema Isus novca, da kupi kruha, ali ima moć Božju, koja čini da malo sjeme donese stotruki rod. Nema nego pet hljebova kruha i dvije ribe, a samih muškaraca, bez djece i žena, ne manje ako ne više, bilo je, pet hiljada. I mi bismo skupa s Filipom rekli: „A što je to za tolike?“

Međutim Isus uzme kruh u svoje božanske ruke i dijeli i kruha uvijek ima. Svi jedu, svi se nasitiše i osta im više nego su imali prije. Kako je Isus dobar! Kako se brine za one, koji dolaze k njemu! Ne ostavlja one, koji imaju živu vjeru. On će da ih i čudesnim načinom nahrani ako ustruiba. O tomu bi nam mogli da govore mnogi samostani i mnoge kršćanske obitelji. Isus je onaj, koji hrani; Bog je onaj, koji daje rast i plodnost svemu. Zato imajmo ufanja u njega!

Isus čini čudo, da nahrani tijelo; ali on je došao, da nahrani dušu. Jest, donio je duševnu hranu. Kao što je u pustinji na čudesan način nasitio onaj

Mesija-Krist je došao, a oni ga propeše, jer su mislili, da će Mesija doći kao kakav neustrašivi vojskovođa koji će im pribaviti zemaljsku moć, blavu i bogatstvo. I premda su ga pred skoro 2000 godina propeli, još čekaju.

Eto, tu je sva zabluda i propast židovskog naroda. U toliko je njihova vjera neistinita i kriva.

Starozavjetne knjige svetoga Pisma su za njih svete kao i za nas. I baš u njima su zapisana proročanstva koja, nekoliko stotina godina prije Kristova rođenja, jasno govore o Njegovom rodnom mjestu, nauci, životu i smrti. Sva ta proročanstva potpuno se ispuniše na Kristu.

Danas se moramo čuditi, kako Židovi ne uviđaju da su se sve riječi starih proroka: Isaije, Danijela, Miheja, Zaharije i drugih, obistinile s Kristovim dolaskom.

Tako prorok Miheja jasno govori o Mesijinom rodnom mjestu: „I ti Betleheme Efrato, malen si među tisućama Judinim; iz tebe će izaći onaj koji će vladati u Izraelu, i njegov je izlazak od početka od vječnih dana.“

ogromni narod tjelesnom hranom, tako i u blagovaonici zadnje večere na čudesan način po prvi put hrani duše apostola nebeskom hranom, Tijelom svojim, koje će neprestano da se množi i nikad ne će prestati. Kao što je dao moć života sjemenu, da raste i množi se, tako je dao svojim apostolima i njihovim nasljednicima moć, da neprestano množe i daju Tijelo njegovo za hranu ljudskim dušama!

Tijelo Kristovo, i ako jedno i nerazdjeljivo, ipak po čudu Božjega svećništva, primaju u isto vrijeme hiljade i hiljade, i uvijek ostaje.

O koliko smo mi sretniji od onoga naroda u pustinji! Njih je Isus samo jedanput nahrani pomnoživši tjelesni kruh, za nas pak umnožava svaki dan kruh anđeoski, svoje božansko Tijelo.

Budimo barem kao onaj židovski narod, koji nije odbio kruh, što mu ga je darežljiva Isusova ruka nudala, već ga je rado jeo i do sita se najeo.

Pristupimo i mi barem kroz ovo vazmeno vrijeme k euharističnoj gozbi, na kojoj nam Isus pruža slatki kruh. Ajmo na pir Isusov! Svućimo staro prljavo odijelo, odijelo grijeha, a obucimo odjeću milosti Božje i podimo na gozbu, koju nam je Krist, Bog naš, spremio!

Narod je bio zanesen radi čuda i htio je Isusa učiniti kraljem; ali Isus ne će da bude kralj tijela, već duša naših, pameti i srca.

Neka Isus vlada! Dodaj, Isuse!

Podlistak

Španjolski vitez

Zemlja, o kojoj se, zadnjih godina najviše pisalo, to je Španjolska. — Do nas je dopirao tujanj njezinih revolucionarnih pušaka i topova; činilo se kao da i mi vidimo ognjene plamenove koji su proždirali umjetničke dragocjenosti mnogih samostana i crkava i mahito plesali nad njihovim krovovima.

Još uvijek se piše o garištima, o nevino prolijenoj krvi i drugim okrutnim zlodjelima nedavne španjolske revolucije.

Ali na razvalinama crkava i na ruševinama samostana i javnih zgrada podigao se divni vitez, u koga zanosno gledaju stotine tisuća španjolskih katolika, o komu nam dnevno, samo najljepše, pripovijedaju male i velike novine svijeta.

Ko je taj, koga španjolska mladež nosi na rukama kao svoga najdražeg brata?

Ime mu je Gil Robles — junak, vođa i vitez španjolskih katolika.

Navršio je tek 36 godina, a danas je najpoznatiji sin Španjolske.

Salamanka se ponosi da mu je stesala koljevku, a Madrid da mu je

dao, na svom sveučilištu, pravnu obrazbu.

Na sveučilištu je bio već potpuno zreo. Marljivo je učio, ali ne s namdom da jednom zasjede kakvo odlično mjesto, nego s mišlju i mladenačkom odlukom: Moram spasiti svoju katoličku Španjolsku!

Učio je, radio i pripravljao se za budući rad. Oko sebe je sakupljao mlade, zanosne sumišljenike, s kojima je dugo u noć učio i raspravljao.

Gil Robles — sa svojim vjernim drugovima, koji, već onda, gledahu u njemu svoga vođu, svaku su nedjelju posvećivali Bogu i svom narodu. Kao prvi apostoli išli su od sela do sela i skupljali članove za borbena katolička društva.

Poštivali su staro, ali ipak htjedoše drugo stvoriti nešto novo. Zato su i govorili: „Mi ne želimo zasjesti voditeljska mjesta u već napunjenim dvoranama. Hoćemo da oko sebe okupimo novo slušateljstvo.“

Gil Robles je svršio nauku i postao docent na sveučilištu u La Laguni. Predavao je državno pravo. Mogao je tu ostati, pa ti bio sigurno postao sveučilišni profesor i tako osigurao bezbrižan i ugodan život. — Ali u njemu je gorio nemir ideala, podjarivala ga je vatra katoličkoga zanosa. Nije mogao živjeti u onim uskim, zatvorenim školskim dvoranama,

pa je ostavio sveučilište, La Laganu, i uputio se u široki svijet.

Tako obilazi Njemačku, Austriju, Belgiju, Francusku i Englesku. Svuda se zaustavlja, za sve se zanima i — uči. Najviše ga zanimaju katoličke socijalne ustanove, jer ga je u domovini čekao naporan rad baš na tom polju.

Po svijetu je mnogo toga naučio. Onda se povratio u Španjolsku, preuzme uredništvo velikoga katoličkoga dnevnika „El Debate“ i osnuje narodnu socijalnu stranku.

Sve dosad je Gil Robles širim narodnim slojevima nepoznat. Upoznaše ga, kad im objavi svoju prvu poslanicu, koja je bila jedan sami plamen mlade, neslomive volje i pobjedničkog oduševljenja.

Poručuje im: „Što hoćemo? Ništa drugo nego da opet pokršćanimo javni život. Španjolska je tobože katolička, a nije više ni kršćanska! Najviše nam je škodilo baš to naše drimljivo uvjerenje, da je Španjolska katolička zemlja. Zaista, oslanjali smo se na ustavne zakone, da je katolička vjera državna i narodna vjera, i pod krovom tog ustava mi smo nastavili svoje spanjanje. Po vojarnama su vojnici, svake nedjelje, prisustvovali službi Božjoj, a onda su naprijed psovali. Naše građanstvo je hrpimice išlo k nedjeljnoj sv. Misi, a pred crkvenim vratima je kupovalo bezvierske novine

U proročanskom psalmu kralja Davida čitamo: „Probodoše ruke moje i noge moje, izbrojiše sve kosti moje. Razdijeliše moje haljine i za moju kabanicu baciliše kocke.“

To i još mnogo drugih pojedinosti unaprijed je proročeno i zapisano u svetim knjigama o Kristu. I što je proročeno, to se i ispunilo!

Još više: Izvršilo se i sve ono što je sam Krist prorekaio židovskom narodu. Upravo onako kako je On rekao: Grad Jeruzalem bi do temelja razoren, a Židovi se raspršili po svijetu, i tako rastrkani žive sve do danas.

Ko nakon svega ovoga ne vidi, kako su Židovi zaslijepjeni u svojoj zabludi? — Oni očekuju što neće nikada dočekati, jer očekuju Nekoga koji je već došao.

Za skupni nastup

Pojedini i svaki kršćanin je pozvan, da suraduje s Crkvom u koliko može. Jer zbilja kraljevstvo Božje nije drugo nego katolička Crkva, koju apostol naroda naziva Tijelom Isusovim; a na ovom tijelu koliko vjernika — toliko udova. I kao što u tijelu jedno udo potpomaže drugo, tako i u Crkvi moramo svi zajednički raditi za isti cilj i svrhu.

Svećenstvo i katolički svjetovnjaci treba da idu usporedo u Katoličkoj Akciji. Ako ikada to je danas potrebno, „da budemo jedno“.

Znamo da su svećenici dužni širiti i propovijedati kraljevstvo Božje, ali to je dužnost i katoličkog svjetovnjaka. Jer ne samo sv. otac Papa, već i današnje prilike i vrijeme zovu sve katolike na rad za Božju stvar, za pobjedu Kristova križa. Tu ne smije biti nikakova izgovora, nikakva skanjanjanja, jer to bi bila izdaja najsvetijih istina.

Skupa sa svojim svećenikom, župnikom i biskupom borimo se protiv neprijatelju, branimo Božja i crkvena prava.

Sv. Otac Pio XI poručuje biskupima cijelog svijeta: „Kažite svojim vjernicima svjetovnjacima, da su oni, kad rade zajedno sa svojim svećenicima i biskupima na djelu apostolata, kraljevsko svećenstvo, izabrano plemo, sveti narod, puk Božji.“ I sad recimo pravo: Da smo mi zaista puk Božji, da složno radimo sa svećenicima, bili u nas bilo govora da se vjeronauk izbaci iz škola, bili pravnici zagovarali građanski brak, a neke raspuštenice zahtijevale da se uzakoni pobačaji?

Kad je ono sv. Petar sa ostalim apostolima lovio ribu na Genezaretskom jezeru nije samo jedan apostol rekao Petru: Idem i ja loviti ribu! — već svi povikahu svojem vođi: „Idemo i mi s tobom hvatati ribu!“

To neka bude povik i današnjih katolika: Svi za jedan štap, zajednički u borbu! — O. Jelinčić Božo.

koje su ih znale. Državne vlasti su se klanjale crkvenim knezovima kod otvora kakvog mosta, a po sveučilištima su namještali najžešće vjerske protivnike. ... Međutim su pozaspanski katolici nastavljali svoje ugodno spanjanje u uvjerenju, da je Španjolska još katolička.“

„To se mora dokrajčiti!“ — zakliknuo je mladi vitez. „Hoćemo potpunu jasnost u javnom životu; zahtijevamo iskreni odgovor na pitanje: Ko je katolik, a ko nije.“ —

Gil Robles je tako zatrubio u bojni rog. Omladina ga je čula i odazvala se pozivu. Osniva se nova, puna svježine i borbenosti, omladinska organizacija katoličke Španjolske. U nju su se primali samo najbolji: duboko vjerni i na sve pripravljeni apostoli. Ko je kolebao, osvrtao se na lijevo ili na desno, taj nije bio za njih.

Buknula je revolucija, ali vođa mlade Španjolske je već imao uza se uzgojene borbene čete članova Katoličke Akcije. Zato je i mogao, osam dana nakon prvoga revolucionarnog plamena, osnovati svoju pobjedničku „Action popular“ — narodnu stranku.

Kad je u borbu, među narod, poslao svoje odane čete i dnevnik „El Debate“ u 250.000 istisaka, onda se probudi iz sna i ona „službena katolička Španjolska“, koja ga je, u po-

Po državi

KAZNJENI RADI KRIVE ZAKLETVE. U Celju je osuđeno pet osoba radi krive zakletve u pogledu oporuke neke starice. Jedan je kažnjen na godinu dana robije, a drugi na 10, 8 i 6 mjeseci strogog zatvora — Sve se to događa radi nesretnog novca!

PROVALA U GROBNICU. Ne samo što lupeži provaljuju u kuće i trgovine nego, eto, i u grobnicu. Nedavno je nepoznati kradljivac provalio u noći u Daruvaru u jednu židovsku grobnicu. Trud mu je bio uzaludan, jer nije našao ništa vrijedno.

SKUPSTINA RIBARA. U Splitu je ovih dana održana skupština „Zajednice jadranskih ribara“. Raspravljalo se o teškim prilikama, u kojima danas žive naši ribari.

NOVO PRIJATELJSTVO. Novi talijanski poslanik na našem Dvoru u Beogradu izjavio je da Italija želi biti s Jugoslavijom u najljepšim vezama. U znaku tog prijateljskog raspočinjenja imali bi se do skoro sklopiti između Jugoslavije i Italije mnogi važni ugovori. — Vidjećemo!

NADBISKUP PROFOVIJEDA. U zagrebačkoj katedrali sveog Stjepana ove godine propovijeda korizmu sam nadbiskup koadjutor dr A. Stepinac. Prostrana crkva je uvijek krata naroda. Zagrebčani rado slušaju svog duhovnog pastira i vođu.

JAJA ZABADAVA. Na tržištu u Rumi prodaje se pet jaja za jedan dinar. Kako onda može seljak živjeti, kad tako u bescijenje mora davati svoje proizvode!?

KOPANJE BAUKSITA. Uskoro bi se imalo poslopiti oko 300 radnika, koji bi kopali bauksit između Mratova i Cisluka. Društvo „Adriabauksit“ je naime sklopilo s Njemačkom petgodišnji ugovor o izvozu te naše rude. — Bar da radnik ima posla.

TROSARINA NA VINO. Zadruga Matice u Splitu je poslala ministru poljoprivrede predstavku, u kojoj traži ukinuće bano-vinskih i općinskih nameta na vino, jer su ti nameti u mnogim slučajevima skoro dvostruko veći nego vrijedi samo vino.

POTRESNI PROROK. Engleski list „Daily Mail“ donosi „proročanstva“ slovenskog profesora Belara o potresima koji bi se navodno imali dogoditi u neposrednoj blizini Jadranskog mora. Ti bi se potresi prema njemu zbili na 5, 13, 14, 15, 21 i 29 travnja ove godine. — Ali spomenuti je profesor i prije tako proricao, pa nije bilo ništa. — Kad čovjek nema posla...

STIJENE RUSE KUĆE. U Sarajevu drhće od straha čitava jedna gradska četvrt. Ovih dana se naime otkinula ispod Trebevića jedna stijena, skotrljala se niz brdo i udarila tako snažno u neku kuću da joj je probila zid. Malo poslije su se odronile još dvije stijene i srušile tri kuće. Ljudskih žrtava nije bilo, jer su ukućani navrijeme pobjegli, ali pučanstvo se boji novih odrona i ne može mirno spavati.

CIGANSKE NOVINE. U Beogradu će uskoro početi izlaziti prvi ciganski list na svijetu. Jedan dio će biti pisan na ciganskom jeziku, a drugi na našem. — Dakle i cigani uviđaju važnost štampe.

četku, s nerazumijevanjem i s nepovjerenjem gledala.

Gil Gobles nije, u svom dnevniku i na svojim zborovima, zavaravao narod pustim obećanjima. Otvoreno mu je rekao: „Kada u Španjolskoj u svima zaživi živo kršćanstvo, od najviše ga do najnižega, kada se s djelotvornim kršćanstvom prepoje obitelji, te socijalne čelije domovine, onda će kršćanstvo, samo po sebi, ostvariti nove uvjete života, koje ne može dati nijedna revolucija.“

Dvije godine poslije revolucije raspisane se izbori i njegova stranka izade iz njih kao najmoćnija.

Gil Robles — mladi španjolski vitez — osvaja dalje. Sam današnji ministarski pretsjednik španjolske republike Lerroux, koji je inače protivnik katoličke Crkve, priznaje da je Robles, sa svojim mladim katoličkim silama, spasio Španjolsku iz očite propasti.

Španjolski revolucionarci slobodoumnici pozatvaraše sve katoličke škole, zaplijeniše crkvena imanja i potjerale iz države mnoge redovnike. — I sve se to još od danas nije popravilo! Zato dalekovidni katolički vođa snuje, kako će, što prije, zbaciti s prijestolja predstavnike bezvjerske misli i španjolskom narodu opet vratiti Krista.

Komunisti, čitajte!

Čudo naših dana

Zar zbilja čudo? — Da, baš čudo! Ovaj put se nije dogodilo u francuskom Lurdu, nego u talijanskom Torinu. I to čudo se ne dogodi samo jedanput nego se ponavlja svaki dan kroz godine i godine. Dakle: neprestano čudo!

Vi se smijete? — Citajte do kraja!

U Torinu je pred 100 godina svećenik Cottolengo ustanovio zavod za siromahe i nazvao ga „Piccola casa della Providenza Divina.“ Mi bismo rekli: Mala kuća Božje Providnosti. Ta Mala kuća, premda je osnovana pred 100 godina, još i danas postoji i djeluje.

— Pa to nije nikakvo čudo — reći ćete. Sigurno da nije. — Ali u toj kući danas živi oko 10 tisuća siromaha, za koje se svaki dan utroši preko 50 hiljada lira. U našem novcu bi to bilo nekih 200.000 dinara. Dakle godišnje 80 milijuna!

Među nama

Naši sprovodi

— Život je kratak, a smrt stalna. — Tako smo nekoć učili u pučkoj školi. I mi smo o tome uvjereni.

Ako ko baš ne vjeruje u riječ o stalnoj smrti, neka stane kraj groblja i gleda ko sve ulazi kroz ona visoka željezna vrata. — Vidjeće manje ili veće povorke ljudi pred kojima se nosi križ, a za njim stupa svećenik u bijeloj košulji sa crnom štolom preko ramena. A onda će u prvim redovima, ili po sredini, spaziti neumoljivu smrt: U ljesu nepomično leži čovjek koji je sve do jučer jeo i pio.

— Život je kratak, a smrt stalna. Samo moja namjera nije da govorim o smrti koja će svakoga, danas ili sutra, zgrabiti za vratne žile i zakričati mu u uho: Stoj, ni koraka naprijed! — Govor je, kako i naslov kaže, o našim sprovodima.

Mnogo toga ste već vidjeli, pa ste sigurno i koji sprovod. Ne samo da ste ga vidjeli, nego ste i stupali u njemu. — Pa recite mi, onako iskreno i po duši, da li vam se sviđaju ti naši sprovodi?

Zračne propovijedi

Božji neprijatelji na razne načine šire zlo. Na raspolaganju su im sva savremena sredstva, i oni se s njima u svakoj prigodi služe. — A klin se klinom izbija — govore narodna usta.

Australija nije baš tako blizu. Moramo se više od mjesec dana voziti parobrodom do nje. Pa i u toj dalekoj zemlji žive katolici koji vjeruju sve ono što i mi vjerujemo. Ti katolici su odvažni. Već dvije godine,

A ko daje toliki novac? — Eto, u tomu je čudo naših dana!

„Mala kuća Božje Providnosti“ nema ni kuća, ni zemalja. Na nijednoj banci nema ni novčića. Odnikuda nema stalnih prihoda! — Još više: Uprava tog zavoda nikada, ni privatno ni preko novina, ne pita u nikoga pomoći. A uza sve to dnevno dobije za svoje siromahe 50 tisuća lira!

Nikad se ne dobije manje nego je za dotični dan potrebno. Ako se dobije više, još isti dan se razdjeli među druge siromahe. Ne smije niti jedan novčić prenočiti u kasi!

Te lire joj ne daje država, a niti kakvi stalni bogataši. Poklanjaju ih dobra srca, za čija imena se nikad ne doznade.

Kako će to protumačiti oni koji ne vjeruju u Božju Providnost? — Pametnjakovići na svijetlo, pa nam riješite tu divnu zagonetku!

U sprovodu se prati čovjek na zadnje počivalište. Zato je to nešto ozbiljno, tužno i tajnovito. Nijema usta, kroz zatvoreni lijes, ozbiljno progovaraju: Čovječe, glavu poda se, povuci se u svoju nutrinu i razmišljaj o kršćanskoj tajni života i smrti.

A naši sprovodi ne govore o tome ništa. Tu nema nikakve tajne, ni ozbiljnosti. Ljudi, kao da se sastadoše na kakvoj čajanci, glasno se razgovaraju i okreću unaokolo. Opazite i nasmijanih lica!

Sto vi mislite o ponašanju tih ljudi? — Ljudske misli su različite, ali svaki će mi morati priznati, da je takvo ponašanje vrijeđanje osjećaja, iako nehotimično, pokojnikove rodbine, a i prezir samog pokojnika.

Naši seljaci u tomu pokazuju višu kulturu nego mnogi stanovnici gradova koji se znaju okiti i cilindrima.

Za nas je jedino pravilno: Koji vjeruju u vječni život, ti će u sprovodu moliti, a ostalima se dolikuje samo ozbiljna šutnja.

svaki dan od 9—10 sati uvečer, predavaju na radiju o istinama katoličke vjere.

U Australiji ne žive samo katolici. Nema ih nego 20 posto, pa tako ta predavanja sluša većina nekatolika. — Međutim se i zrakom širi Kristovo Evanđelje koje pomalo osvaja i preporada duše.

NOVE ZADRUGE. U Privlaci i u Dugomratu osnovane su nove brodarske zadruge za izvoz i prodaju pržine i žala.

bavi prema Bogu i bližnjemu. Tu se govori i o odnošaju katolika prema domovini i prema komunizmu. — Cijena joj 2 dinara.

„U Meksiku.“ Kao 14 svezak veoma uspjele i krvavo potrebne „Moderne Socijalne Kronike“, koju uređuju i izdavaju u Zagrebu katolički sveučilištarci, izašla je brošura pod gornjim naslovom. Zlatne su njezine riječi, jer nam otkrivaju sve strahote koje počinja nad meksičkim katolicima udruženi front masonerije, kapitalizma i marksizma. Sadržaj ova poglavlja: Sramotna šutnja u Meksiku — Povijesni pregled događaja u Meksiku — Uzroci današnjih progona Crkve — Najnoviji događaji. — Naručuje se uz cijenu od 3 din. kod Uprave „Mosk“, Zagreb, Kaptol 29.

Gore srca. — Ovih je dana izašla iz štampe kršćanska asceza od Msgr. Bože Ivaniša gener. vikara u Banja-Luci. Asceza je to puna iskustva od 30 godina rada kao duh. vode č.č. sestara predrag. Krvi Isusove. Ova će knjiga hrvatskom narodu biti biser duhovne literature, jer duh. nauka, koja je dosad bila nepristupačna širim krugovima, moći će posvuda prodrijeti. Ovo djelo nije suhoparna ascetična knjiga, kod koje moraš zijevati i drizematiti, već je zanimljivo i ugodno čitaš. Knjiga je obilatog sadržaja, ali ipak jezgrovita. Knjiga ima 553 stranice, a vrlo je jeftina, jer stoji samo 35 Din. Može se nabaviti kod pisca: Msgr. Bože Ivaniš, gener. vikar — Samostan č.č. ss. predrag. Krvi u Nazaretu kod Banja-Luke.

Po svijetu

RASULO SOVJETSkih ŽELJEZNIKA. Novi se ministar sovjetskih željeznica Kaganovič tuži da željezničko osoblje ne vrši svoje dužnosti. Prije i im oštrim kaznama, jer se je lani desilo 62.000 željezničkih nesreća, a već 12.000 u prva dva ovogodišnja mjeseca. Lani je bilo oštećeno 7000 lokomotiva i 64.000 vagona, a dobavilo se samo 19.000 novih. Sleta se računa na 60 milijuna rubalja. — Nisu li to možda znakovi nezadovoljstva?

HAJDUCKA OTMICA. Hajduci u Meksiku su izvršili otmicu nad rudarskim inženjerom Mark Fowleom. Za njega sada traže 2500 dolara. — Prilično skupa glava.

UMRO PRONALAZAČ ASPIRINA. U Leverkusenu je umro u starosti od 79 godina Karl Duisberg koji je svojevremeno pronašao aspirin.

DESET HILJADA OBITELJI BEZ KROVA. Preko deset tisuća obitelji je moralo napustiti svoje kuće u Sjevernoj Americi radi poplave rijeke Saint Francis. Poplavljeno je 40.000 hektara obradene zemlje. Uginule su skoro sve životinje. — Velika je i strašna moć Božje prirode.

STO SVE MOŽE DA POČINI ČOVJEK. U ogromnim pokrajinama Kine vlada glad, pa mnogi i umiru. Ali što je najstrašnije i sramotno za čovječanstvo: Mnogi umiru uslijed otrovanja od pokvarene hrane koju im neprijatelji šalju na dar. Tako je u srezu Parkan umrlo 1000 bjegunaca koji su jeli tjesteninu, u kojoj je bila pomiješana velika količina samlivenog kamenja.

RUSKI PROGONANICI. Ovih dana je preko 1000 osoba, članova iz viših krugova, prognano iz Rusije u Sibiriju, jer im putnice, s kojima su se povratili u domovinu, nisu bile u redu.

POMOĆ SIROTI NJI. Na dan sv. Sipa pretsjednik USA, Roosevelt, odredio je da se poveća pripomoć ratnim udovicama i siročadi za ukupnu svotu od 1.800.000 dolara na godinu. — U to bi se morale i druge države ugledati.

AVIONSKA NESREĆA. Vjerojatno radi magle, avion generalnog guvernera francuske ekvatorijalne Afrike udario je o zemlju i potpuno se razmrskao. Poginuo je guverner Renard sa suprugom i još 5 drugih osoba. Nesreća se desila na obalama rijeke Gongu. — Kad niti ne mislimo na odlazak, moramo otići.

ARAPI MISLE NA NOVO CARSTVO. Siroki nacionalisti nastoje da se stvori veliko arapsko federativno carstvo, kojemu bi bio na čelu kralj Ibn Saud. Arapi drže da su prilike u Evropi veoma podesne za oživotvorenje njihove namisli.

POTRES U PERZIJU. Između Demavenda i Kaspijskog mora, u Perziji, bilo je prošlih dana više potresa. Jedan je bio tako strahovit da su gore plesale, a ogromno kamenje pucalo i rušilo se u doline. Na samoj Transperzijskoj željezničkoj cesti palo je, u dužini od 5 kilometara, 10.000 mg. kamenja. Da je tu bio koji grad, bio bi danas sama ruševina. Urođeničke kuće su porušene, ali kako su od drveta i blata, nema mnogo štete.

VATIKAN NIJE ITALIJA. Sva talijanska štampa je bila u svom pisanju, prigodom revolucije u Grčkoj, veoma raspoložena prema starom Venizelosu i njegovim ustašama. Međutim je polusužbeni vatikanski list „Osservatore Romano“ osudio krvave grčke događaje i njihovog začetnika Venizelosa. — I tu se pokazalo kako Vatikan ne misli Mussolini-evom glavom.

GUMENI NOVAC. U Siamu su dali u promet gumeni novac. To je prva država na svijetu, koja je uvela novac od gume. Ne znamo, koliko će to trajati.

OSUĐEN NA 200 GODINA ZATVORA. U gradu Shakopen u Americi mladić Thomas Busbee, koji je star 23 godine, osuđen je na 200 godina tamnice, jer je ubio nekog Otona Gerlanca. Da li će on moći izvršiti tu kaznu, osuda o tome ne vodi računa.

STANJE U ABESINSKOM SPORU. Pogodanja između Italije i Abesinije ne mogu da se uspješno svrše. Italija neprestano šalje nove čete u Afriku. Abesinija je čitav spor predala Društvu Naroda u Zenevi.

VISOKO DIZU NOS. Ruski boljševički tvrde, da će godine 1950. održati svjetski komunistički kongres u Vatikanu. Mogli bi se i prevariti!

RATOVAČE SE U ZRAKU. Po računima iz Berlina, brojno stanje avijacije bilo bi: Francuska 5000 aviona; Engleska 2000; Rusija 2000; Italija 1500; Poljska 1300; Jugoslavija 900 i Čehoslovačka 700.

ZA NEZAPOSLENE. Amerika troši dnevno pet milijuna dolara za uzdržavanje 22 milijuna nezaposlenih radnika.

Naši dopisi

Preko

ČETRDESETSATNO KLANJANJE. Do sada u našoj župnoj crkvi nije bilo redovitog 40 satnog klanjanja Presv. Euharistiji kako po drugim i manjim župama. Jedino je pred nekoliko godina bilo uvedeno jednodnevno klečanje na Glušnicu. Odozvolom našeg preu.v. Ordinarija ove nam je korizme priuštena ta utjeha i ostvarena želja uvedenjem cijelog trodnevnog klanjanja za četrdeset sati od 17. do 19. ov. mj. Svečano izloženje počelo je u nedjelju u 6 sati. Zupljani su se izmjenjivali, osobito članovi braćovština i katoličkih društava, svakog sata tako pobožno i sabrano, da im je to samo na diku. Sve tri večeri ženski je pjevački zbor pjevao „Smiluj se meni“ i „Divnoj dakle“, dok je preč. župnik držao prije euharističnu pobožnost i propovijed, a zatim Blagoslov uz asistenciju vel. otaca trećoredaca sa Skoljica. Zadnji dan bio je dirljivi zaključak s večernjom procesijom sa svijećama oko crkve i „Kolekta“. — Neka je hvala i čast Isusu u Pre.v. Euharistiji!

Rupe

BLAGOSLOV NOVE KAPELICE. Dne 25 o. m. ovaj je obavljena lijepa svečanost: Blagoslov nove kapelice. Poslije sv. Mise krenula je iz mjesne crkve procesija do mjesta gdje je podignuta nova kapelica. Prije samog blagoslova naš zaslužni župnik O. Dominik Labor održao je lijepu prigodnu propovijed o značaju ove svečanosti. Potom je slijedio sam blagoslov kapelice. Napomenuti je, da su ovu crkvicu, uz pomoć župske crkve, besplatno sagradila dva seoska majstora: Jure Barišić p. Andrije i Pajić-Majdić Nikola. Oni su se godine 1915 zavjetovali u Sinju pred čudotvornom Gospom Sinjskom, da će joj na čast u svom selu podignuti kapelicu, ako ih zdrave očuva u ratu. I, zahvaljujući Gospi, oni su se iz rata povratili zdravi, a sada, evo, i svoj zavjet izvršili. Kapelica je ukusno izrađena i posvećena Gospi Sinjskoj, kako se i zavjetovala.

Nunić (kod Kistanja)

ZALOSNE POJAVE. Značajan je, ali i žalostan uvodnik koji je izašao u predzadnjem broju „Katolika“ pod naslovom „Krvavi noževi“. Zaista su ti naši noževi krvavi. I kod nas je, neki dan, jedan nožem ranio jednoga. Naši ljudi ne smatraju više ta zlodjela kao nešto jezovito i strašno. Govore, da radi mrtve glave više nema ni kazne. Odeleš koji mjesec u tamnici, a onda pođi kući, pa se opet kreće slobodno kao sad u proljeću naši bukovački vrapci. — A trebalo bi već jednom da čovjek čovjeka postane brat!

POSMATNA ZADRUGA SV. JOSIPA U SPLITU.

(Zagrebačka 7. I.)

Osigurava svojim članovima uz malenu mjesečnu članarinu posmrtnu pripomoć prema tarifi.

Kao zastupnik jednog velikog osiguravajućeg društva sklupa sve vrste osiguranja života, kao i osiguranje protiv požara, sve uz najpovoljnije uvjete i uz maksimalnu sigurnost.

POVJERENIŠTVO U ŠIBENIKU uređuje svake nedjelje od 8 1/2 do 10 pr. pod. i od 4 1/2 do 6 p. u Katoličkom Domu, a preko sedmice informacije se dobiju u Trafici „Karitas“. Adresa povjereništva: Put Uboškog doma (kuća Olivari).

SAMO 143.— DIN.

Br. 75595. Elegantni hrom sat narukvica sa finim pravim švicarskim strojem, u kamenima Din 143.

Br. 75596. Ista sa Radijum-svjetlećim brojkama i kazaljka Din 154.

3-GOD. PISMENA GARANCIJA. — Rizika nema, izmjenjena dopuštena ili se novac vraća.

CIJENIK BESPLATNO i prosto od poštarine

H. SUTTNER, Ljubljana 755.

Vlastita protokolirana tvornica satova u Švicarskoj

Kalendar

Ožujak

N.	31	IV Koriz. nedjelja. Sredoposna.
Travanj		
P.	1	Sv. Hugo, bisk.
U.	2	„ Frano Paulski.
S.	3	„ Rikard, bisk. Mlad
Č.	4	„ Izidor, bisk.
P.	5	„ Vinko Ferrer
S.	6	„ Siksto, papa

Sv. Vinko Ferrer

Sv. Vinko, sin čestite obitelji Ferrer, rodio se god. 1357. u španjolskom gradu Valenciji. U 18. godini života stupi u dominikanski red. Starješine poslaše mladoga i umnoga redovnika na velike škole u Barcelonu, zatim u Leridu, gdje postigne i doktorat. Sada se sv. Vinko sav posvećuje propovijedanju riječi Božje, te postaje najglasovitijim propovjednikom svoga vremena.

Propovijedajući Kristovo Evanđelje obide Španjolsku, Portugal, Francusku, Englesku, sjevernu Italiju, zapadnu Švajcarsku, Irsku i Skotsku, i to velikim uspjehom, da je obratio ogromno mnoštvo nevjernika, a na hiljade i hiljade kršćana priveo iz grješnoga na pokorničko življenje. U samoj Španjolskoj obrati 25 tisuća Židova i 8 tisuća muhamedanaca.

Toliki uspjeh nije bio plod samo njegove duboke učenosti i vanrednoga govorničkog dara, već i čudotvorne moći, kojom ga je Bog obilato nadario, i svetosti njegova života. Svoje propovijedi sv. Vinko je potkrepljivao čudesima i kreposnim življenjem.

Život Šibenika

POVRATAK PREUZ. BISKUPA. U srijedu, dne 27 ovoga mj., povratio se iz Vatikanskog Grada preuz. biskup dr. J. Mileta.

NOVA REVIIJA. U našem gradu je izašao prvi broj nove revije „Jugoslavenski Jadran“. Revija je beletristička. Donašće isključivo suradnju koja govori o moru i njegovom raznolikom životu. Godišnja je pretplata 38 dinara, a za članove „Jadranske Straže“ 34. Prvi broj je izašao na 48 stranica s mnogim crtežima. Prema tome je to, po svojoj prilici, najjeftinija revija u našoj državi.

BIRACKI PRETSJEDNICI. Kao pretsjednici birackih komisija za Šibenik određeni su: Za grad Šibenik: Jelić Milan, apel. sud. — Beograd; za Varoš I: Kovačević Petar, sud. sav. — Šibenik; za Varoš II: Ivčić dr. Milivoj, odvjetnik — Šibenik; za Varoš III: Skalko Klomimir, prof. — Šibenik; za Goricu: Bumber Emil, sud. — Šibenik; za Dolac: Vatavek Ante, sud. — Šibenik.

PREMJESTAJI SUDACA. Starješina sreskog suda g. Ivan Bailo premješten je u Split, sudac g. Aleksandar Špitzer u Kotor, a g. Ivan Marijan kao sudac Okružnog suda u Splitu.

NOCNA DREKA. Zadnje vrijeme se češće događa da neki raskalašeni muškarci pjevaju noću kojekakve pjesme oko samostana sv. Lovre. Takvim ponašanjem vrijeđaju svetost mjesta, jer je tu crkva sv. Lovre, a okolišnim stanovnicima ne daju spavati. — Dobro bi bilo pripaziti na takve ptičice.

DUHOVNE VJEZBE U KATEDRALI. Kroz čitavu četvrtu korizmenu nedjelju, od 1. do 7. aprila biće u katedrali sv. Jakova u 7 s. najveće propovijedi našega korizmenog propovjednika u formi duhovnih vježbi kao priprava za uskrsnu sv. ispovijed i pričest. Preporučamo našem građanstvu, da se što bolje okoristi ovim duhovnim vježbama: u O. biskupov blagoslavlju.

POST I NEMRS. U ponedjeljak, utorak, četvrtak i subotu je samo post; u srijedu i petak je post i nemrs; u nedjelju nema ni posta ni nemrsa.

Kao apostole i njega je Bog obdario darom jezika. Dok je propovijedao samo svojim materinskim jezikom, razumijevali su ga svi različiti narodi, kao da im govori u njihovom jeziku. A toliko je bolesnika ozdravio, slijepima vid povratio, gluhima sluh, mrtvima život, da bismo ga mogli ubrojiti među najveće čudotvorce. Tako n. pr. u Valenciji povratio vid nekom trgovcu, koji je bio oslijepio na oba oka. U Salamanci oživi ženu, koju su već nosili na pokop. U gradu Marello neka gospođa u napadu ludila zakla svoga sinčića i sasiječe ga na komade. Sv. Vinko složivši komade ubijenoga djeteta tiho se pomoli nad njim, a dijete istoga časa usta živo i zdravo na neopisivu radost oca, a i same majke, koja također ozdravi od ludila.

I Vinkovo kreposno i sveto življenje uspješno je djelovalo na slušaoce njegovih propovijedi, jer su se s njegovim riječima slagala i njegova djela. I prije nego li je prigrio redovnički život, bio je vanredno pobožan. Dnevno je molio Davidove psalme, a slobodno vrijeme sprovadao je pred Oltarskim Sakramentom i pred Gospinom prilikom. Za čitavoga života trpio je svoje tijelo raznim pokorničkim djelima. Ležao je n. pr. na slami, i to najviše 5 sati; nikada se nije mrsio, a petkom i subotom držao je strogi post.

Kao redovnik čitav dan je bio zauzet molitvom, propovijedanjem i ispovijedanjem. Kad je uslijed napornog apostolskog rada toliko bio oslabio, da se nije mogao više popeti na propovijedaonicu, dao bi se od drugih odnijeti na nju. U tom radu zateče ga smrt 5. travnja god. 1419. u Vanesu u Britaniji.

Sv. Vinko se još za života toliko proslavio svojim apostolskim radom, čudesima i svetošću, da ga je Papa Kalist III. proglasio svecem već god. 1455.

LAZAROV PETAK. U petak 5. aprila, po starodrevnom običaju, u katedrali sv. Jakova u 9 1/2 s. ujutro biće pjevana sv. Misa za vjerne mrtve.

RASPORED NEDJELJNOGA BOGOSLUZJA. Katedrala sv. Jakova: U 6 s. župska tiha sv. Misa, u 9 i 9 1/2 s. (školska) tihe sv. Mise, u 10 1/2 s. svečana sv. Misa, nakon koje korizmena propovijed u 11 1/4 s.; u 6 s. pp. blagoslov. U četvrtak u 5 1/2 s. ura klanjanja. — Dolačka župska crkva: U 7 s. sv. Misa, u 4 s. pp. „Put križa“. — Varoška župska crkva: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 2 s. pp. „Put križa“. U četvrtak u 5 1/2 s. pjevana povečernja u 6 s. korizmena propovijed. — Crkva sv. Frane: Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i 10 1/2 s., pjevana u 8 s., blagoslov u 5 s. pp. — Crkva sv. Lovre: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8 i 10 1/2 s., pjevana sv. Misa u 9 s.; krunica sedam žalosti Bl. Dj. M. prije blagoslova u 4 s. pp. pjeva se „Puna tuge“. U petak u 4 s. pp. „Put križa“. — Crkva sv. Dominika: U 7 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa, u 3 s. pp. blagoslov, preko koga se pjevaju stihovi o mud. Isusovoj „Prijetelji moji“. — Crkva sv. Luce: U 7 s. tiha sv. Misa, u 4 1/2 s. pp. blagoslov. U petak blagoslov u 4 s. pp. — Nova Crkva: U 8 i 9 s. tihe sv. Mise, u 2 1/2 s. pp. „Put križa“ i blagoslov. — Crkva sv. Ivana: U 7 s. tiha sv. Misa. U utorak u 5 1/2 s. pjevana povečernja i blagoslov. — Crkva sv. Duha: U 6 1/2 s. tiha sv. Misa. — Crkva sv. Nikole: U 8 s. tiha sv. Misa. — Crkva sv. Nedjeljice u Crnici: Sv. Misa u 7 s. — Sjemenišna crkva sv. Martina: U 8 s. tiha sv. Misa za „puk“.

KNJIGE DRUŠTVA SV. JERONIMA za g. 1935. mogu članovi pridignuti kod mjesnoga Povjereništva u Trafici „Karitas“ (kraj knjižare g. Grge Radčić).

U **FOND NASEG LISTA** darovaše: preuz. Dr. J. Mileta 100 dinara; preč. Don I. Bjažić 100; preč. Don G. Tambača 50;

Šaljite pretplatu!

velč. Don J. Anić 60; Don F. Grandov 60; Don N. Plančić 40; Don A. Letinić 50; Don A. Sare 30; Don N. Markov 30; Don A. Radić 30; Don I. Grgurev 30; Don A. Zalokar 30; Don M. Milin 20; Dr. K. Zorić 10; Don J. Felicinović 10; trafika „Caritas“ 150. — Da počaste uspomenu pok. Don I. Ivanović g. A. Meznarić 10; Don M. Milin 20. Da počasti uspomenu pk. Dr. A. Dulibića g. A. Meznarić 10; Don F. Vrečić 10. Da počaste uspomenu pk. O. Pazini g. A. Meznarić 10. Da počasti uspomenu pk. I. Bergnochia g. A. Meznarić 10. Da počasti uspomenu pk. R. Vecchiardo (Starešina) g. A. Meznarić 10. Mjesto čestitke presv. Don R. Pianu g. A. Meznarić 10; Don F. Vrečić 10.

Socijalno zrnje

Bog je duboko u duši

U boljševističkoj Rusiji se okrutno proganja svećenstvo svih vjera. Tamo se, većinom, sva hrana dobiva pomoću izdanih listića. Ali ti se listići svećenicima ne smiju dati! Prema tome bi, u komunističkoj državi, svećenici morali umrijeti od gladi. Ali ruski narod je u svojoj duši ostao dobar. Kad vjernici dolaze u crkvu na službu Božju, svaki nešto donese. Jedan donese komad kruha, drugi nekoliko krumpira, treći šaku brašna. Sve to stavljaju u vreću koja stoji u predvorju crkve. Poslije službe Božje svećenik ponese vreću kući i, do sljedeće nedjelje, hrani se tim sakupljenim darovima. — Ako što ostane, razdijeli siromasima.

Dnevnik za radnike

Španjolski se katolici dižu i oporavljaju od pretrpljenih udara. Prema uputama sv. Oca Pija XI. nastoje posvuda unášati duh Kristovih načela. Opet se otvaraju katoličke škole i osnivaju dobrotvorni zavodi i društva. Najviše se brige posvećuje radničkom staležu. U tu svrhu je i osnovan poseban dnevnik za radnike pod imenom „El Trabajo“ (Rad).

Radnički dnevnik se tiska u velikoj tiskari katoličkog dnevnika „El Debate“ koji je namijenjen inteligenciji. Novopokrenuti dnevnik će širiti papine socijalne nauke koje su objavljene u poznatim enciklikama „Rerum novarum“ i „Quadragesimo anno“.

— Život je borba između svijetla i tmine. Tmine mogu trenutno pobijediti, ali konačna pobjeda će biti na strani svijetla.

Što drugi pišu

Riječi dra Bauera

Zagrebački nadbiskup je u svojoj korizmenoj poslanici upravio vjernicima i ove riječi: „Pređrugi vjernici! Kolika je sreća naša, što smo ucipljeni kao mladice u trsu Isusu Kristu, i što smo članovi sv. Crkve katoličke. Ostanimo joj uvijek vjerni i odani. Neka nas ne smute napadači neprijatelja. Sasvim je shvaljivo, da su navale protivnika Boga i Krista najžešće na Crkvu katoličku, jer je ona najodrešitija braniteljica kršćanstva... Kod nas je napose u modi navala na katoličku Crkvu, da je anacionalna, dakle nenarodna, pak se svom žestinom udara na Papu i biskupe. Govorili neprijatelji što mu drago, Namjesnik Kristov, sv. Otac Papa, prva je i najveća moralna snaga na svijetu. A istina je, da su katolici u Jugoslaviji upravo tako vjerni i odani svojoj domovini, kako su katolici Francuzi, Englezi, Španjolci, Nijemci, Talijani itd. odani svojoj. Ali dakako katolička Crkva ne priznaje, niti će kada priznavati, da je ona igdje skućena na jednu narodnost ili jednu državu. Krist nije svoju jednu Crkvu osnovao za bilo koji pojedinačni narod ili državu, već za sve narode, za sav svijet. To je prednost Crkve katoličke, to je njezina snaga i ugled u svijetu.“

Pravoslavac o katoličkoj Crkvi

Zivojin Perić, profesor prava na beogradskom sveučilištu još je 1919 godine napisao raspravu „Religija u srpskom građanskom zakoniku“. Taj istaknuti srpski pravnik u svojoj raspravi napisao i ovo: „... Meni lično, iako sam ja vrlo odan svojoj pravoslavnoj crkvi, katolička crkva je uvek imponovala; ona mi je imponovala svojim jedinstvom, svojom dobrom organizacijom i disciplinom, velikim autoritetom, u celom katoličkom svetu, Rimskoga pape. Svojom univerzalnošću, katolička crkva, izgleda najbolje odgovara duhu hrišćanske religije, koja je opšta... koja obuhvata svu decu Božju na zemlji!“